

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 sierpnia 1977 r.

Nr 19

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 105 — nr 102 z dnia 8 lipca 1977 r. zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju 161

ZARZĄDZENIA:

- 106 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 19 lipca 1977 r. w sprawie ryczałtów za noclegi podczas podróży służbowych na obszarze kraju w okresie sezonu turystycznego 162
- 107 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 21 lipca 1977 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody 163

105

UCHWAŁA Nr 102 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1977 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 22, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 3 skreśla się pkt 4;
- 2) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Pracownikowi przysługuje prawo wyboru noclegu w zakładzie hotelarskim lub w pokoju gościnnym, jeżeli jednostka, do której pracownik odbywa podróż służbową, nie zapewniła mu noclegu bezpłatnego lub po cenie niższej niż ryczałt wymieniony w ust. 6. Jednostka potwierdzająca pobyt służbowy pracownika obowiązana jest zamieścić na poleceniu wyjazdu służbowego odpowiednią adnotację o korzystaniu z udostępnionego przez tę jednostkę noclegu bezpłatnego lub z noclegu po cenie niższej niż ryczałt.

2. Za nocleg w zakładzie hotelarskim lub w pokoju gościnnym wynajętym za pośrednictwem biura zakwaterowania lub innej uspołecznionej jednostki zajmującej się organizacją turystyki i wypoczynku przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem. Koszt jednego noclegu nie może jednak przekraczać 160 zł, a w okresie sezonu turystycznego, określonego przepisami w sprawie cen usług hotelarskich — 200 zł. Koszt noclegu może być wyższy o 10% w miejscowościach turystyczno-

wypoczynkowych oraz mających inne walory sprzyjające napływowi podróżnych, jeżeli z tego tytułu podwyższone zostały w danej miejscowości ceny za noclegi.

3. Koszt jednego noclegu, o którym mowa w ust. 2, może być przekroczony z tytułu następujących dodatkowych opłat: opłaty za pierwszą dobę usługi i opłaty skarbowej za zameldowanie; opłaty te podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.
4. Za nocleg w pokoju gościnnym wynajętym bez pośrednictwa biura zakwaterowania lub innej uspołecznionej jednostki zajmującej się organizacją turystyki i wypoczynku przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem. Koszt noclegu nie może przekraczać ceny za wynajęcie pokoju gościnnego, określonej przepisami w sprawie wynajmowania pokoi gościnnych.
5. Pracownikowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzysta z noclegu w pobliskiej miejscowości, przysługuje zwrot kosztów noclegu na zasadach określonych w ust. 2—4 oraz zwrot kosztów przejazdów najtańszym publicznym środkiem transportu z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości noclegu i z powrotem.
6. Pracownikowi, który w czasie podróży służbowej nie korzystał z noclegu w służbowym pokoju gościnnym i nie przedstawił rachunku za korzystanie z noclegu w zakładzie hotelarskim lub w wynajętym pokoju gościnnym, przysłu-

guje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 50 zł, a w okresie sezonu turystycznego w wysokości wyższej, określonej przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki dla miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej.

7. Prawo do zwrotu kosztów noclegu w podróży służbowej nie przysługuje za czas przejazdu publicznym środkiem transportu, a także jeżeli pracownik odbywa podróż do miejscowości, w której zamieszkuje albo jest zameldowany na pobyt stały, lub gdy ma możliwość codziennego powrotu do stałego miejsca pracy (miejsca zamieszkania lub miejscowości, w której jest zameldowany na pobyt stały).

8. Ograniczenie wysokości kosztów noclegów, o którym mowa w ust. 2 i 4, nie dotyczy osób zajmujących stanowiska wymienione w załączniku nr 1 do uchwały oraz osób towarzyszących delegacjom zagranicznym i innym przedstawicielom państw obcych.”;

3) w § 12 w zdaniu pierwszym skreśla się wyraz „osobowego”;

4) w § 14 ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyraz „osobowego”;

5) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Uchwała nie narusza przepisów określających zasady zwrotu kosztów przysługujących pracownikowi w razie przeniesienia do innej miejscowości.”;

6) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do pracowników zatrudnionych na obszarze gminy przy wyjazdach służbowych w granicach administracyjnych gmin.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Centralną Radą Związków Zawodowych może określić w sposób odmienny, niż przewiduje uchwała, zasady przyznawania diet i zwrotu kosztów podróży pracownikom zatrudnionym w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej, delegowanym do pracy w obrębie przedsiębiorstwa.

§ 2. Pracownikowi, który w okresie od 1 kwietnia 1977 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały korzystał z noclegu w zakładzie hotelarskim kategorii wyższej niż II, przysługuje zwrot kosztów noclegu w granicach ustalonych tą uchwałą.

§ 3. Rozliczenie kosztów podróży służbowych według zasad określonych uchwałą następuje w ramach planowanych na ten cel środków finansowych.

§ 4. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów uchwały.

§ 5. Traci moc uchwała nr 206 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1972 r. w sprawie ryczałtów za noclegi w podróży służbowych (Monitor Polski Nr 39, poz. 214).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 19 lipca 1977 r.

w sprawie ryczałtów za noclegi podczas podróży służbowych na obszarze kraju w okresie sezonu turystycznego.

Na podstawie § 8 ust. 6 uchwały nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski z 1973 r. Nr 22, poz. 127 i z 1977 r. Nr 19, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikowi, który w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej nie korzystał z noclegu w służbowym pokoju gościnnym i nie przedstawił rachunku za korzystanie z noclegu w zakładzie hotelarskim lub w wynajętym pokoju gościnnym, za każdy nocleg przysługuje ryczałt w wysokości:

- 1) 90 zł w m. st. Warszawie,
- 2) 70 zł w innych miastach, w których mają siedziby terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 3) 60 zł w innych miastach,
- 4) 55 zł w pozostałych miejscowościach.

2. Ryczałty wymienione w ust. 1 przysługują w następujących okresach:

- 1) w ciągu całego roku:
 - a) w m. st. Warszawie,

b) w innych miastach, w których mają siedziby terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,

c) w miastach Gdyni i Sopocie,

d) w pozostałych miejscowościach położonych na obszarze województw: bielskiego, jeleniogórskiego, katowickiego, kieleckiego, miejskiego krakowskiego, krośnieńskiego, nowosądeckiego, opolskiego, wałbrzyskiego, wrocławskiego,

2) w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 września w miejscowościach położonych na obszarze województw nie wymienionych w pkt 1.

§ 2. Realizacja zarządzenia nie może spowodować zwiększenia planowanego funduszu na podróże służbowe.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 26 czerwca 1975 r. w sprawie ryczałtów za noclegi podczas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 21, poz. 126).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf